

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 11C/10/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6214209523
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Murgaš
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2015:6214209523.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš samosudcom JUDr. Ľubošom Murgašom v právnej veci navrhovateľa C. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. XX, XXX XX X., právne zastúpeného Mgr. Andreou Legényovou, advokátkou so sídlom AK vo Veľkom Krtíši, Komenského 3, proti odporcovi Consumer Finance Holding a. s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130, právne zastúpeného Beňo&partners, advokátska kancelária, s.r.o., Nám. sv. Egídia 93, 058 01 Poprad, o určenie neplatnosti spotrebiteľskej zmluvy, takto

r o z h o d o l :

Súd u r č u j e, že zmluva o poskytnutí účelovej pôžičky č. XXXXXXXX z 21. 11. 2013 v bode 5.5. písm. c), bode 8.1., bode 14.24 Všeobecných obchodných podmienok (SLPO) platných od 01. 10. 2010 je n e p l a t n á z dôvodu neprijateľnosti týchto podmienok.

Ustanovenie bod 5.5. písm. c) Všeobecných obchodných podmienok v znení: „Spoločnosť si vyhradzuje právo zmeniť dobu splácania a výšku Pôžičky požadovanej klientom jej znížením na základe vyhodnotenia klientom predložených dokladov a podľa interných pravidiel Spoločnosti“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Ustanovenie bod 8.1. Všeobecných obchodných podmienok v znení: „Spoločnosť je oprávnená započítať pohľadávky Spoločnosti voči pohľadávkam klienta aj vtedy, ak niektorá pohľadávka Spoločnosti ešte nie je splatná alebo bola premlčaná“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Ustanovenie bod 14.24 Všeobecných obchodných podmienok v znení: „Klient a Povinný na jednej strane a Spoločnosť na strane druhej (Strany) sa dohodli, že všetky spory vzniknuté zo Zmluvy alebo Zmluvy o zabezpečení a v súvislosti s ňou budú riešené dohodou Strán. Ak nedôjde k dohode podľa predchádzajúcej vety akýkoľvek spor, nárok alebo rozpor vzniknutý zo Zmluvy alebo Zmluvy o zabezpečení alebo v súvislosti s ňou (vrátane všetkých otázok týkajúcich sa jej existencie, platnosti alebo ukončenia) budú rozhodované Stálym Rozhodcovským súdom Slovenskej bankovej asociácie alebo Rozhodcovským súdom pri Slovenskej hospodárskej komore, s.r.o. alebo Rozhodcovským súdom pri Slovenskej arbitrážnej komore, s.r.o. alebo príslušným všeobecným súdom“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Vo zvyšku súd návrh navrhovateľa z a m i e t a.

Žiadny z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ dňa 22. 12. 2014 tunajšiemu súdu doručil návrh, ktorým sa voči odporcovi domáhal určenia neplatnosti Zmluvy o poskytnutí účelovej pôžičky uzatvorenej dňa 23. 10. 2013 a domáhal sa aj náhrady

trov konania. Navrhovateľ návrh odôvodnil tým, že dňa 23. 10. 2013 s odporcom uzatvoril Zmluvu o poskytnutí účelovej pôžičky č. XXXXXXXX. Na základe Zmluvy bola navrhovateľovi poskytnutá pôžička vo výške 1.449,27 Eur s tým, že celková suma pôžičky predstavuje čiastku 1.999,85 Eur. Požičanú sumu sa navrhovateľ zaviazal vrátiť v splátkach po 54,05 Eur, pričom zmluva uvádza úrokovú sadzbu 23,97 %, RPMN 23,97 %, priemerné RPMN 23,97 %, celkové náklady spotrebiteľa 550,58 Eur. Navrhovateľ neplatnosť zmluvy vyvodzoval z toho, že zo zmluvy nie je jasná percentuálna sadzba úveru, absentuje v nej doba trvania zmluvy, údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a poradie, v akom sa majú priradovať k nesplateným zostatkom a obsahuje aj ďalšie neprimerané podmienky, ktoré odporujú ustanoveniam § 52 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka, § 9 ods. 2, 3 Zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Poukázal tiež na dojednanie neprimeraných sankcií spojených s omeškaním plnenia peňažného záväzku spotrebiteľom, ktoré sú v rozpore s vykonávacím predpisom a § 39 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). Osobitne zdôraznil neprijateľnosť ustanovení vyjadrených v čl. 5.5, 6.3, 11.1, 11.3, 11.4, 14.24 Všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú súčasťou Zmluvy. Tieto ustanovenia podľa navrhovateľa sú v priamom rozpore so spotrebiteľským právom a hrubo porušujú práva spotrebiteľa. Ďalej uviedol, že za úver už uhradil 6.141,37 Eur, t.j. viac ako štvornásobok poskytnutej čiastky a zostatok na úvere predstavuje čiastku 4.561,11 Eur. Na tomto základe požiadal, aby súd určil neplatnosť zmluvy ako celku a odporcu zaviazal na náhradu trov konania. Na pojednávaní sa navrhovateľ pridržiaval dôvodov uvedených v písomnom návrhu a ďalej uviedol, že na strane odporcu ide o subjekt, ktorý poskytuje úvery nebankovým spôsobom a zmluvy, ktoré uzatvára často obsahujú neprijateľné zmluvné podmienky. Vzhľadom na neprijateľnosť podmienok a nedostatok náležitostí zmluvy by mal odporcovi vrátiť len reálne poskytnutú čiastku, nie úroky a ďalšie poplatky, pretože zmluva sa považuje za bezúročnú a bezpoplatkovú. Naliehavý právny záujem na podaní žaloby spočíva vo vyriešení otázky skutočného dlhu navrhovateľa voči odporcovi. Zmluva je neplatná ako celok vzhľadom na neprijateľnosť zmluvných dojednaní uvedených vo Všeobecných obchodných podmienkach. Neprijateľnosť zmluvných dojednaní vyplýva aj z toho, že sú vyhotovené veľmi drobným a zle čitateľným písmom.

Odporca sa domáhal zamietnutia návrhu v celom rozsahu. K veci sa vyjadril v písomnom vyjadrení z 09. 02. 2015. Podľa odporcu zmluva o pôžičke bola dojednaná v súlade s platným právom a obsahuje všetky podstatné obsahové náležitosti. Ohľadom čiastky 6.141,37 Eur nie je pasívne legitimovaný, pretože ide o plnenie dlhu navrhovateľa voči inému subjektu a z iného právneho dôvodu, čo je zrejme aj s ohľadom na variabilný symbol uvádzaný navrhovateľom na podaciích lístkoch, ktorý nezodpovedá číslu zmluvy o pôžičke, ktorá je predmetom tohto konania. Vo vzťahu k plneniu dlhu navrhovateľom uviedol, že k zmluve o pôžičke č. XXXXXXXX z 21. 11. 2013 doposiaľ uhradil v splátkach 702,66 Eur, k 31. 01. 2015 mu zostalo uhradiť 1.297,19 Eur. Uviedol, že kumulácia zmluvnej pokuty a sankčného úroku je prípustná v súkromno-právnych zmluvách. Zmluvná pokuta bola dojednaná vo výške 10 % dlžnej splátky, pričom úrok z omeškania sa riadi Nariadením Vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Sankcie boli dojednané v súlade so zákonom (§ 3a ods. 1, 2, 3 Nariadením Vlády SR č. 87/1995 Z.z. účinného od 01. 02. 2013). Sankcie dohodnuté v zmluve za omeškanie sa mohli pohybovať v rozmedzí od 33,97 % až do 25 % ročne. Úrok z omeškania sa v rozhodnom čase pohyboval v rozmedzí od 5,25 % až do 5,05 % a trojnásobok jeho výšky potom predstavuje čiastku 15,45 % až 15,15 %. Z tohto dôvodu zmluvná pokuta vo výške 10 % z dlžnej splátky ako sankcia za omeškanie je výkonom práva žalovaného. Odporca si splnil svoju informačnú povinnosť v súlade s § 4 ods. 1, 2 Zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch a poskytol navrhovateľovi štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere. Termín konečnej splatnosti bol dohodnutý na 20. 12. 2016, je uvedený v splátkovom kalendári a nadväzuje na termín splatnosti podľa ustanovenia bod 6.2 Všeobecných obchodných podmienok v zmluve o pôžičke. Zákonná náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) Zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch vyplýva z čl. 2 a čl. 6 Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len „VOP“) a aj z údajov zo splátkového kalendára k Zmluve. Ustanovenie uvedené v bode 5.5 VOP je obsolentné a k plneniu zmluvy nemá žiadne účinky. Nie je ani daný naliehavý právny záujem na určení neplatnosti zmluvy v tejto časti, keďže sa nejdená o podstatnú obsahovú náležitosť zmluvy. Poukázal na to, že navrhovateľ dodržal splátkový kalendár, v ktorom má presne stanovené výšky splátok istiny, úroku a poistenia, ako aj dátum splatnosti. RPMN bola vypočítaná ako pomer celkovej výšky spotrebiteľského úveru k celkovým nákladom na jeho poskytnutie a je vyjadrená podľa zákona v percentuálnom pomere. Odporca nevyužíval dojednanie o rozhodcovskej doložke a to od právoplatnosti rozsudku OS Prešov č.k. 9C/7/2014-66 z 11. 08. 2014. Ide o obsolentné ustanovenie, ktoré nemôže prívodiť neplatnosť zmluvy o pôžičke ako celku. Dojednanie podľa čl. 8.1 VOP o započítaní pohľadávok, zodpovedá zákonnej úprave. Okrem toho navrhovateľ nemá pohľadávku voči odporcovi. Záverom zdôraznil, že Zmluva o pôžičke má všetky podstatné obsahové náležitosti v

zmysle § 9 Zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch. Záver súdu o neprijateľnosti niektorých zo zmluvných dojednaní vyjadrených v zmluve, resp. VOP, nemôže spôsobiť neplatnosť Zmluvy o pôžičke ako celku. Zo strany navrhovateľa vyznieva žaloba ako šikanózný výkon práva a navrhol, aby ju súd v celom rozsahu zamietol. Na pojednávaní odporca zotrval na svojom písomnom stanovisku a uviedol, že zmluvné podmienky, ktoré sú označené v žalobnom návrhu boli dojednané v súlade s právnym poriadkom.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listinnými dôkazmi a to so Zmluvou o poskytnutí účelovej pôžičky č. XXXXXXXX z 21. 11. 2013, predžalobnou upomienkou z 07. 03. 2014, poštovými podaciami lístkami na č.l. 14 až 28, prehľadom splátok a úhrad na meno klienta C. W., informáciami o údajoch o novoposkytnutých úveroch za štvrtý štvrtrok 2013.

Súd na základe vykonaných dôkazov zistil tento skutkový stav:

Navrhovateľ uzatvoril s odporcom dňa 21. 11. 2013 Zmluvu o poskytnutí účelovej pôžičky č. XXXXXXXX. Na základe zmluvy odporca poskytol navrhovateľovi sumu 1.449,27 Eur, ktorú sa navrhovateľ zaviazal splatiť v 37 mesačných splátkach po 54,05 Eur. Splátky sa mali realizovať poštovou poukážkou uvedením s uvedením variabilného symbolu, ako aj evidenčného čísla zmluvy. Účelom poskytnutej pôžičky bolo refinancovanie predchádzajúcich záväzkov navrhovateľa podľa zmluvných vzťahov z 25. 06. 2010 podľa zmluvy č. XXXXXXXX v rozsahu 875,39 Eur a zmluvy č. 6095239 z 18. 05. 2011 vo výške 573,88 Eur. Celková suma pôžičky bola zmluvnými stranami dohodnutá vo výške 1.999,85 Eur pri ročnej úrokovej sadzbe 23,97 %, RPMN 23,97 % a priemerné RPMN 23,97 %. Zmluva uvádza celkové náklady spotrebiteľa na úrovni 550,58 Eur a termín konečnej splatnosti 12. 01. 2016. Navrhovateľ podpisom zmluvy potvrdil oboznámenie s obsahom Všeobecných obchodných podmienok, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy, zaviazal sa ich dodržiavať, nevyslovil k nim žiadne výhrady. Všeobecné obchodné podmienky (SLPO) sú uvedené v pretači na rube zmluvy v 14 Článkoch. V článku 5 VOP sú vyjadrené základné práva a povinnosti zmluvných strán s tým, že podľa bodu 5.5 písm. c) spoločnosť si vyhradila právo zmeniť dobu splácania a výšku pôžičky jej znížením a to na základe vyhodnotenia klientom predložených dokladov podľa interných pravidiel spoločnosti. Článok 6 VOP upravuje podmienky splácania pôžičky s tým, že povinnosťou navrhovateľa ako klienta bolo uhradiť dlh v pravidelných mesačných splátkach v termínoch určených splátkovým kalendárom, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o pôžičke s tým, že splatnosť jednotlivých splátok nastáva k 20-temu dňu v príslušnom kalendárnom mesiaci. Povinnosťou klienta podľa bodu 6.7 VOP bolo uvádzať ako variabilný symbol číslo zmluvy. Článok 7 VOP k Zmluve o pôžičke upravuje výpočet RPMN v zmysle vzorca uvedeného v bode 7.3. V článku 8 bod 8.1 je upravené priradenie platieb a ich započítanie s tým, že spoločnosť odporcu má právo započítať pohľadávky voči pohľadávkam klienta, keď niektorá pohľadávka odporcu nebola splatná alebo bola premlčaná. Článok 11 VOP upravuje právo odporcu požadovať od navrhovateľa úhradu nákladov v súvislosti so splatením pôžičky pred lehotou splatnosti. V bode 11.2 VOP je konkrétne vyjadrené právo odporcu požadovať od navrhovateľa zmluvnú pokutu v prípade omeškania so splatením jednotlivých splátok vo výške 10 % z dlžnej splátky a podľa bodu 11.3 VOP žiadať úrok z omeškania v súlade s Nariadením vlády č. 87/1995 Z.z.. V článku 14.24 VOP je dojednanie o riešení sporov vzniknutých so zmluvy s možnosťou rozhodovania sporu Stálym Rozhodcovským súdom Slovenskej bankovej asociácie alebo Rozhodcovským súdom Slovenskej hospodárskej komory alebo Rozhodcovským súdom pri Slovenskej arbitrážnej komore alebo všeobecným súdom. Navrhovateľ na plnenie svojho záväzku zo Zmluvy o pôžičke č. XXXXXXXX doposiaľ odporcovi uhradil 702,66 Eur, čo vyplýva z prehľadu splátok a úhrad poskytnutých odporcom s tým, že navrhovateľovi zostáva ešte uhradiť poskytnuté pôžičky 1.302,60 Eur. Úhrady, ktoré navrhovateľ realizoval sú podľa priložených poštových poukazov identifikované iným variabilným symbolom (XXXXXXXXXX) ako je číslo zmluvy, ktorej neplatnosti sa v predmetnom konaní navrhovateľ dovoľáva. Platby sú adresované na účet VÚB, a.s. so sídlom v Bratislave a podľa poštových podacích lístkov boli realizované aj pred dňom uzavretia Zmluvy o poskytnutí účelovej pôžičky č. XXXXXXXX, t. j. pred 21.11.2013. Podľa splátkového kalendára, ktorý sa viaže k spornej zmluve na meno navrhovateľa vyplýva, že v jednotlivých splátkach úveru bol zahrnutý anuitný úrok a príslušná časť istiny s tým, že splatnosť jednotlivých splátok nastávala k 20-temu dňu kalendárneho mesiaca, pričom posledná splátka bola splatná 20. 12. 2016. Splátkový kalendár v podobe ako je vyjadrený na č. l. 46 nebol inkorporovaný do obsahu zmluvy prostredníctvom žiadneho zmluvného ustanovenia ani VOP ako neoddeliteľná súčasť zmluvy.

Podľa § 53 ods. 1, 2, 3 OZ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (do 31.5.2014); Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. i), r) OZ; za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní, umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka; neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka; zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka; pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Podľa § 9 ods. 2 písm. f), g), k) Zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (do 30. 04. 2014); zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

Podľa § 7 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch; veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

Podľa § 11 ods. 1 písm. e) Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch; poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

Podľa § 11 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch; ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

Súd sa pri rozhodovaní spravoval vyššie citovanými ustanoveniami zákona, ktoré aplikoval na zistený skutkový stav veci.

Predtým ako súd pristúpil k skúmaniu náležitostí zmluvy podľa vyššie uvedených právnych predpisov, zaoberal sa vyriešením otázky naliehavého právneho záujmu na určení neplatnosti zmluvy, keďže ide o žalobu podľa § 80 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“). Dospel k názoru, že na strane navrhovateľa existoval naliehavý právny záujem na určení neplatnosti spotrebiteľskej zmluvy, pretože navrhovateľ ako spotrebiteľ v rámci zmluvného vzťahu potrebuje mať vyriešenú otázku výšky skutočného dlhu nad rámec poskytnutých finančných prostriedkov. Deklaratórnym rozhodnutím

súdu tak bolo možné ustáliť skutočný rozsah povinnosti navrhovateľa plniť dlh v konkrétnej výške (uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Cdo 224/2008). Z tohto dôvodu súd považoval právny záujem navrhovateľa na určenie neplatnosti zmluvy za naliehavý. Nie je však daná pasívna legitímácia odporcu pokiaľ navrhovateľ tvrdil splnenie dlhu nad rámec zmluvy podľa pripojených poštových poukazov o úhrade do výšky 6.141,37 EUR. Ide o plnenie dlhu navrhovateľa z odlišného zmluvného vzťahu.

V konaní o určenie neplatnosti zmluvy súd preskúmava zmluvu zo všetkých hľadísk, na ktoré Občiansky zákonník viaže všeobecnú platnosť právnych úkonov (§ 34 a nasl. Občianskeho zákonníka), pričom pri posudzovaní dôvodov neplatnosti je nutné rozlišovať medzi dôvodmi, ktoré sú účastníkom tvrdené a ostatnými, na ktoré súd prihliada z úradnej povinnosti (rozsudok NS SR sp. zn. 5Cbo/208/2010 z 30. 07. 2012). Súd preto preskúmal zmluvu najskôr z hľadiska všeobecných podmienok platnosti právnych úkonov podľa ustanovení Občianskeho zákonníka § 34 nasl.. Zistil, že zmluva bola uzatvorená medzi spôsobilými subjektmi, vymedzuje určitým spôsobom predmet zmluvy a bola uzatvorená na základe slobodnej a vážnej vôle zmluvných strán. Je nesporné, že ide o formulárovú zmluvu s dopredu vyhotovenou predtlačou, do ktorej zmluvné strany vpisovali údaje o spotrebiteľovi, výške mesačných splátok, RPMN, úrokovej sadzbe a celkových nákladoch spotrebiteľa. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Všeobecné obchodné podmienky uvedené na rube zmluvného formulára. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie peňažných prostriedkov odporcom navrhovateľovi. Odporca mal v zmluvnom vzťahu postavenie veriteľa a navrhovateľ v zmluvnom vzťahu figuroval ako dlžník. Keďže predmetom zmluvy bolo poskytnutie peňažných prostriedkov za odplatu formou pôžičky, pre platnosť zmluvy sa vyžadovalo dodržanie obsahových náležitostí zmluvy podľa § 657 a § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka a náležitostí podľa osobitného zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Súd zistil, že súčasťou zmluvy je záväzok o poskytnutí peňažných prostriedkov navrhovateľovi, čo vyjadruje údaj o schválenej výške pôžičky (1.449,27 Eur). Rovnako je v zmluvne vyjadrený záväzok navrhovateľa (dlžník), ktorý spočíva v povinnosti vrátiť peňažné prostriedky po uplynutí dohodnutej doby (37 mesiacov) prostredníctvom mesačných splátok po 54,05 Eur. Zmluva obsahuje aj dojednanie o výške úrokovej sadzby vo výške 23,97 %. Na základe týchto skutočností možno konštatovať, že boli dodržané aj podstatné obsahové náležitosti zmluvy, ktoré všeobecná právna úprava vyžaduje pre platnosť zmluvy o pôžičke (§ 657, § 658 OZ).

Zmluva o poskytnutí účelovej pôžičky je zároveň spotrebiteľskou zmluvou (§ 52 ods. 1 OZ) a napĺňa aj kvalifikačné znaky zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa Zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30. 04. 2014 (ďalej len „zák. č. 129/2010 Z. z.“), keďže jej predmetom bolo poskytnutie peňažných prostriedkov vo forme pôžičky medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Odporca mal v zmluve postavenie dodávateľa, pretože pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej, resp. podnikateľskej činnosti (poskytovanie úverov nebankovým spôsobom). Navrhovateľ v zmluve mal postavenie spotrebiteľa a zmluvu uzatváral ako fyzická osoba za účelom refinancovania svojich predchádzajúcich zmluvných záväzkov. Súd podrobil ustanovenia zmluvy súdnej kontrole v rozsahu zák. č. 129/2010 Z. z. a tiež podľa ustanovení § 53 a nasl. OZ. Dospel k názoru, že zmluva vykazuje vady v náležitostiach vyjadrených v ustanovení § 9 ods. 2 písm. f), g), k) zák. č. 129/2010 Z. z.. Údaj o celkovej výške spotrebiteľského úveru je nepresný. Ako vyplýva z článku 2 zmluvy, odporca schválil pôžičku vo výške 1.449,27 Eur pri ročnej úrokovej sadzbe 23,97 %, čo predstavuje 347,39 Eur z poskytnutej pôžičky, ktoré navrhovateľ mal vrátiť spolu s požičanými prostriedkami. Zmluva uvádza RPMN vo výške 23,97 % (zhodnú s úrokovou sadzbou), pričom celkové náklady spotrebiteľa sú na úrovni 550,58 Eur. Nie je zrejmé, čo tvorí celkovú výšku spotrebiteľského úveru. Suma 203,19 Eur (550,58 Eur - 347,39 Eur) bola zahrnutá do celkovej sumy požičaných peňažných prostriedkov, hoci údaj o RPMN je totožný výškou ročnej úrokovej sadzby. Uvedená okolnosť vyvoláva neurčitost' údaju o celkovej výške spotrebiteľského úveru a tým nedodržanie spomenutej zákonnej náležitosti.

Zmluva uvádza údaj o konečnej splatnosti k 12. 01. 2016. Uvedený termín je v rozpore so znením VOP v bode 6.2, kde sa uvádza splatnosť splátky do 20-teho dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci a tiež splátkovým kalendárom, ktorý uvádza dátum splatnosti poslednej splátky k 20. 12. 2016. Údaj o konečnej splatnosti predstavuje základnú informáciu, ktorú by mala splátková spoločnosť pre svojho klienta poskytnúť. Je nevyhnutné, aby pre priemerného spotrebiteľa bol údaj o konečnej splatnosti dostatočne prehľadný a zrozumiteľný. Súd údaj o konečnej splatnosti považuje za neurčitý, čím nebola zachovaná náležitosť zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. f) Zákona č. 129/2010 Z. z.. Zmluva ďalej neuvádza výšku, počet a termínov splátok istiny, úroku ani iných poplatkov, resp. poradie v akom sa tieto splátky priradujú k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľ

má prítom právo na informácie v akých termínoch, v akej výške a pri akých cenových nákladoch a tiež ako dlho je povinný plniť si povinnosť splácať istinu, úroky a iné poplatky. Táto náležitosť musí byť vyjadrená priamo v texte Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nepostačuje odkaz na zmluvné dojednania uvedené vo VOP (bod 6.1), ktorý navyše v podobe predloženej odporcom do obsahu zmluvy prostredníctvom VOP nebol včlenený. Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že splátkový kalendár by tvoril neoddeliteľnú súčasť zmluvy.

Okrem uvedených nedostatkov súd konštatuje, že odporca si nespĺnil povinnosť podľa § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z.. Nepreukázal, že pred uzatvorením zmluvy s odbornou starostlivosťou posudzoval schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Toto porušenie zákona zvyrazňuje okolnosť, že navrhovateľ žiadal o poskytnutie účelovej pôžičky za účelom refinancovania svojich predchádzajúcich záväzkov na základe uzatvorených zmlúv, ktoré si nespĺnil a preto odporca mal nanajvýš dôsledne preveriť jeho sociálno-ekonomické postavenie a bonitu s ohľadom na výšku poskytnutej pôžičky a dobu, na ktorú sa mu peňažné prostriedky poskytnú. Zistené porušenie zákona č. 129/2010 Z. z. zákon sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou spotrebiteľského úveru (§ 11 ods. 1 písm. b), ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z.).

Súd obsah zmluvy podrobil súdnej kontrole v rozsahu, či zmluva neobsahuje neprijateľné podmienky podľa § 53 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka. Súd vychádza zo stanoviska, že neprijateľnou zmluvnou podmienkou spotrebiteľskej zmluvy je podmienka, ktorá spôsobuje v neprospech spotrebiteľa ako slabšej strany hrubú nerovnováhu. Znaky neprijateľnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná, ale aj podmienka, ktorá je neurčitá. Súd v rámci prieskumu a kontroly zmluvných ustanovení obsiahnutých vo VOP zmluvy o pôžičky dospel k záveru, že dojedanie vyjadrené v bode 5.5 písm. c) VOP je takouto neprijateľnou podmienkou. Zakladá nerovnováhu vo vzájomných právach a povinnostiach zmluvných strán. Uvedené ustanovenie nebolo individuálne vyjednané a dodávateľovi poskytuje možnosť jednostranne zmeniť zmluvné podmienky vo svoj prospech na základe interných a v zmluve nedefinovaných kritérií spoločnosti, ktoré sú spotrebiteľovi neznáme a navyše bez súhlasu spotrebiteľa. Nie je prítom relevantné, či odporca toto zmluvné ustanovenie pri aplikácii zmluvy využil. Ustanovenie je súčasťou zmluvy a odporca na jeho základe jednostranne mohol meniť podmienky zmluvného vzťahu počas jeho existencie v neprospech spotrebiteľa bez ohľadu na jeho postoj. Neprijateľnou podmienkou je ustanovenie vyjadrené v bode 8.1 VOP. Jeho podstatou je právo odporcu započítavať svoje premlčané, resp. nesplatené pohľadávky voči pohľadávkam navrhovateľa. Súd nespochybňuje zákonnú možnosť upraviť dohodou zmluvných strán započítanie aj takýchto vzájomných pohľadávok. Výsledkom dohody by však nemalo byť také dojednanie, ktoré ako možnosť započítania vytvára iba v prospech jednej strany a druhej zmluvnej strane toto právo upiera. Napokon neprijateľná podmienka je vyjadrená v bode 14.24 VOP zmluvy o pôžičke. Toto ustanovenie bolo všeobecnými súdmi Slovenskej republiky opakovane vyhlásené za neprijateľnú podmienku spotrebiteľskej zmluvy (rozsudok OS Prešov sp. zn. 9C/7/2014 z 11. 08. 2014). Vzhľadom na precedenčný charakter tohto rozhodnutia odporca bol povinný zdržať sa ďalšieho používania tohto ustanovenia v spotrebiteľských zmluvách. Z uvedených dôvodov súd označené ustanovenia považoval za neprijateľné zmluvné podmienky, pretože neboli so spotrebiteľom osobitne vyjednané, boli súčasťou VOP uvedených na rube formulárovej zmluvy, navyše vytlačené malým a ťažko čitateľným písmom. Uvedené ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy sú v zmysle § 53 ods. 5 OZ absolútne neplatné, preto ich potom súd s poukazom na § 153 ods. 4 O.s.p. uviedol vo výroku tohto rozsudku.

Súd vzhľadom na zistené nedostatky zmluvy dospel k záveru, že nie je daný dôvod zneplatniť zmluvu ako celok. Zmluva o poskytnutí účelovej pôžičky síce vykazuje závažné nedostatky, ustanovenia dotknuté neplatnosťou sa však sa však nedotkli podstatných náležitostí, ktoré tvoria minimálny zmluvný obsah zmluvy o pôžičke. Nedodržaní náležitostí podľa osobitného zák. č. 129/2010 Z. z. v § 9 ods. 2 písm. f), g), k) a porušenie povinnosti podľa § 7 má za následok, že spotrebiteľský úver vo výške 1.449,27 Eur je bezúročný a bezpoplatkový. Zmluvné dojednania, ktoré súd vyhodnotil ako neprijateľné podmienky spotrebiteľskej zmluvy možno oddeliť od ostatného obsahu zmluvy § 41 OZ a preto len v časti vyjadrenej vo výroku tohto rozsudku súd považoval zmluvu za neplatnú. Ide o absolútnu neplatnosť podľa § 53 ods. 5 OZ v spojení s § 39 Občianskeho zákonníka. Súd berúc do úvahy ustanovenie § 41 OZ prihliadol na povahu právneho úkonu a jeho obsah, ďalej na okolnosti za ktorých bola zmluva uzavretá, dospel k záveru, že zmluva je ako celok udržateľná a nezistil dôvod ju zneplatniť ako celok. Prehlásenie zmluvy za neplatnú by malo byť poslednou možnosťou riešenia vadnosti právneho úkonu. Ostatné ustanovenia VOP najmä o dohodnutých sankciách súd považoval za dojednané v súlade s právnou úpravou (§3a

Nar.vl. č 87/1995 Z. z.). Z tohto dôvodu súd potom návrh navrhovateľa v prevyšujúcej časti zamietol ako nedôvodný.

Súd o trovách konania rozhodol na základe pomerného úspechu účastníkov v konaní, ktorý bol rovnaký, preto potom vyslovil, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo podľa § 142 ods. 2 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie a to v lehote 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici a to písomne v 3 vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O. s. p.).